

Bu yılki Laser Radial Dünya Sampiyonası 25 Temmuz - 8 Ağustos tarihleri arasında Hollanda'nın Medemblik kentinde yapıldı. Bugüne kadarki en çok katılımın olduğu bu Dünya Sampiyonasında 31 ülkeden 240 erkek ve 90 bayan olmak üzere toplam 330 sporcu mücadele etti. Türkiye sampiyonaya, Fatih ÖZMEN, Serhan DOGRUTÜRK, Tugberk UCA, Alp ALPAGUT, Orkun SOYER ve kendi imkanlarıyla katılan Aydın YURDUM'dan oluşan 6 kişilik bir ekip ile katıldı. Sampiyonayı detayları ile anlatmadan önce Türk Takımının hazırlıklarından biraz bahsetmekte yarar var.

Hazırlıklar :

Geçen yılki Dünya Sampiyonasında Selim Kakıs'ın aldığı üçüncülük derecesi, bu yılki sampiyona için hem bizleri hemde Türkiye Yelken Federasyonunu ümitlendirmisti. Geçen yıl başarılının daha iyisini bu senede yapmak fikri ile sene basından beri Radial sınıfı üzerine özellikle eğilindi ve eskiden "bu zamanda yelkenmi yapılıır" denilen kısımlardan itibaren yoğun bir çalışmaya temposuna girildi (bu yoğun kısma ileride tekrar değineceğiz). Özellikle Milli Takımlar Bas Antrenörü Levent Özgen'in büyük çabalarıyla Laser sınıfında antrenman yüzdeleri arttı. Laser sporcularının genelde kendi baslarına yürüttükleri bu antreman programı yine Levent Özgen ve Aydın Yurdum'un çabalarıyla Federasyonun İngiltereden getirdiği eski Laser sporcusu, ve İngiliz Milli Takım Antrenörü Chris Gowers nezaretindeki bir klinikle pekiştirildi. Haziran ayına gelindiğinde milli takım bu çalışmaların değerlendirilmesiyle belirlendi ve ekibe seçilen tüm sporcular, o güne kadar Türkiyede ilk defa olmak üzere 30 saate yakın antreman (kamp çalışmaları hariç) yapmış ve belkide bugüne kadar Türkiyenin en çok çalışmış yelkencileri idi.

Yukarıda isimlerini saydığım bu sporcular, Laser Standart sporcusu Ali Kemal Tüfekçininde dahil olması ile Temmuz başında, TYF, Fenerbahçe, Galatasaray ve İstanbul Yelken klüplerinin ortak finansmanı ile Dünya Sampiyonası öncesi 1 aylık bir Avrupa'da hazırlık turuna çıktı. Bu turdan amaç, ekibin Dünya Sampiyonası öncesi bir kaç orta düzeyli yarış yaparak sampiyonaya tam hazırlanmasını sağlamaktı.

Ancak bu plan istenildiği kadar verimli olmadı. İlk olarak gidilen Almanyada 1 hafta fırtına esmesiyle, yarış yapılamadığı gibi, takım hiç antremanda yapamadı. Daha sonra geçilen Danimarkada şartlar daha iyidi ve burada takım 2 gün antreman yapıp arkasından üç gün süren Europa Cup yarısını yaptı. Bu yarışta 35 kişilik radial filosunda Alp ALPAGUT 1., Orkun SOYER 4. , Fatih ÖZMEN 13., Tugberk UCA 14. ve Serhan DOGRUTÜRK 26. oldular. Standart filosunda ise 60 katılımcı arasında Ali Kemal TÜFEKÇİ 4., kendi imkanlarıyla yarışmaya gelen Kemal MUSLUBAS ve Sinan SÜMER ise 16. ve 40. oldular. Alp ALPAGUT bu yarışta birinci olarak 5 yarışlık Europa Cup serisinin 3 yarısını kazanmış oldu ve seriyi kazanmayı garantiledi. Bu yarışta radial ekibindeki herkes eksiklerini belirleme ve Dünya Sampiyonasına kadar kalan günlerde bu doğrultuda çalışma imkanının buldu.

Danimarka'da yarışın ardından 3 gün daha kalındı, fakat bu günlerde yeterince antreman yapılamadı. Daha sonra turun son hedefi olan Dünya Sampiyonasının yapılacağı Medemblik kentine geçildi. 2 hafta önceden geldigimiz yarış alanında ilk hafta yalnız ikinci hafta ise Levent Özgen denetiminde çalışma ve antremanlara devam edildi ve mümkün olduğunca son eksiklikler giderilmeye çalışıldı. Denilebilirki yarış günü geldiğinde yarışacak ekip, Türkiyenin bugüne kadar herhangi bir Sampiyonaya

gönderdiği en çok çalışmış ekipti. Ancak bunun bile yeterli olup olmadığını bir hafta içinde görecektik.

Sampiyona.

Dünya Sampiyonası yarışları rekor katılım yüzünden grup sistemi ile ve iki ayrı parkurda yapıldı. Toplam 240 kısıden oluşan erkekler filosu 8 ayrı gruba bölündü ve her yarışta iki grup birbiriyle yarışacak şekilde 7 yarıştan oluşan ve 4 gün süren bir eleme turu yapıldı. Bu turlar sonunnda genel sıralamaya göre ilk 60 tekne altın grup, ikinci 60 tekne gümüş grup, üçüncü 60 tekne bronz grup ve son 60 teknede yakut grup olacak şekilde yeni final grupları belirlendi. Sampiyonunu son iki gününde bu yeni gruplarla final yarışları yapıldı ve tüm yarışlardan sadece tek atma ile sonuç belirlendi. Bayanlar ise 90 kişilik tek bir grup olarak, ama yine aynı eleme ve final sistemi ile yarıştılar. Erkeklerde her startta 60 teknenin olduğu tüm bu yarışlarda bildiğimiz trapez rota kullanıldı.

Yarışların ilk günü sabahdan hafif esen rüzgar öğlene doğru arttı ve iki güzel yarış yapılmasına imkan sağladı. İlk gün Türk Takımı için iyi bir gündü denilebilir. Hemen tüm sporcular yarışları ilk 15'in içinde bitirirken, kendisinden çok sey beklenen Alp'in bir yarış_20. olması moralleri biraz bozdu. Bundan sonraki iki gün sert rüzgarda geçti ve Türk takımı yine çoğunlukla yarışları ilk 10'da bitirdi, ancak ikinci gün Alp 1. bitirdiği günün ilk yarısında fodepar olunca, tek atmalı sistemde ilk üç şansını oldukça zora soktu. Eleme turlarının son gününde orta bir havada tek yarış yapıldı ve takımdan hemen herkes bu yarış ilk 10'da bitirdi. Gün sonunda sıralamada Orkun Soyer 7., Alp ALPAGUT 17., Fatih ÖZMEN 18., ve Serhan DOGRUTURK 53. olarak altın gruba kaldılar. Aydın YURDUM ve Tugberk UCA ise 72. ve 93. olarak gümüş gruba kaldılar. Böylelikle 6 kişilik takımdan 4 kişi final grubuna kalmayı başarmış oldular.

Final yarışlarına gelindiğinde hava iyice düştü ve finallerin ilk günü oldukça hafif bir havada iki yarış yapıldı. Ön sıradakilerin kötü sonuçlar aldığı bu yarışlarda genel sıralama oldukça değişti. Takımda Alp ve Serhan kötü bir gün geçirirken, Fatih ortalarda yarışarak yerini korudu, Orkun ise ikinci yarış kazanıp sıralamada biraz daha yükseldi. İlk yarış_ise ilk orsayı 5. dönen Orkun'un fodepar olması, sıralamadaki yerini pek değıstirmezken, kendisini son gün için büyük bir avantajdan yoksun bıraktı. Gün sonunda sıralamada Orkun SOYER 4., Fatih ÖZMEN 17. Alp ALPAGUT 45., Serhan DOGRUTÜRK ise 58. idi. Sampiyonanın son gününe çıkılırken Orkun SOYER'in birinci olma şansı bile vardı ancak bugünde yapılan ve orta havada geçen iki yarışta kendisi kötü yarışlar çıkartınca bu şansı kullanamadı. Bu son gün Alp iyi yarışlar çıkartıp sıralamada yükselirken, Fatih ve Serhan kötü bir gün geçirip sıralamada düştüler.

Sonçta 240 katılımcı arasında Orkun SOYER 8., Alp ALPAGUT 29., Fatih ÖZMEN 33., Serhan DOGRUTÜRK 59. , Tugberk UCA 79., ve Aydın YURDUM 95. oldular.

Sonuç ve Eksikler.

Sanssız yarışlar ve fodeparlara rağmen alınan sonuçları başarı olarak kabul etmek sanırım yanlış_ olmayacaktır. Yüzdeye vurulduğunda takımın hepsi sampiyonayı ilk %30'un içinde bitirmişlerdirki bence son yılların en zorlu ve kalabalık filosunun istirak

ettiği bu sampiyonada bu sonuç büyük bir başarıdır. Ancak sorun bu ekibin bu başarı ile yetinmeyecek kadar düzeyli ve iyi bir ekip olmasındadır. Yarışlar öncesi diğer ülke sporcuları ile yapılan antrenmanlarda görülmüştürki bu ekipten en az iki kişi ilk 5 'e girecek kapasitedeydi. Ama buna ulaşamadı.

Peki eksiklerimiz nelerdi ?, seneye kazanmak için ne yapmamız gerekiyor ? İşte bu sampiyonadan öğrenmemiz, kazanmamız gereken en önemli şey bu soruların cevabı. Benim şahsi görüşüm, eksikliklerimizin iki noktada toplandığı. Bunların birincisi antrenman ve kondisyon eksikliği. Daha önce belirttiğim gibi yarışlara katılan ekip Türkiye'nin en çok çalışkan ekibiydi, ama yinede gördükki kazanmak için çok daha fazla çalışmak gerekiyor. Kondisyon ve tekne kullanma konularında hiçbir eksigimiz kalmaması gerekiyordu, ön grupta yarışırken tamamen yarıya ve rakiplere konsantre olabilelim. Hatta bu iki noktada rakiplerden üstün olmamız gerekiyordu zayıf olduğumuz start, taktik gibi noktaları kapatabilelim. Kondisyon ve tekne kullanmanın gelismesi içinde tek yapılacak var oda denize çıkmak, daha çok denize çıkmak. Biz ekip halinde bu yarışlara hazırlanırken günde 4 -5 saat antrenman yapar ve iyi çalıştığımızı zannederdik, ancak bunun ne kadar yetersiz olduğunu gördük. Bu tespitimizin canlı kanıtını ise Danimarkada gördük. Aynı otelde kaldığımız son Olimpiyat madalyalı Danimarkalı ve Holandalı Europe'cu kızlar, havanın geç kararmasındanda yararlanıp günde 10 saat antrenman yapıyorlardı.

Sonuç olarak rakiplerimiz böyle hazırlandığı bir ortamda kazanmak için bizimde çok daha fazla çalışmamız gerekiyor. Diğer bir nokta ise motivasyon ve psikoloji. Yarışlar öncesi ve yarışlar sırasında takımın motivasyonun yeterince iyi olmadığını görsüneyim. Bunun sorumluluğu sporcularda olduğu kadar ekibin basındakilerdede vardı. Olması gereken hem sporcunun, hemde basındaki idarecinin, yarışlara, ortama ve sporcunun karakterine göre sporcuyla motive etmesi, onu yarıya hazırlaması. Ancak burdada hem sporcuların hemde idarecilerin eksikleri ve yanlışları var. Bunun düzelmesi ise ilk eksikliğimizi gidermekten çok daha zor. Ancak daha çok çalışıp yarışlara daha iyi hazırlanabilirsek, olacak kendine güven, motivasyonda arttıracak ve belkide bu, ikinci eksigimizide azaltacaktır. Idarecilere düşen ise, ekipteki her sporcunun karakterini bilip her sporcuyla ayrı ayrı motive etmek ve takımdaki havayı en verimli halde tutmak olmalı.

Bir dahaki Dünya Sampiyonasına daha hazırlıklı gidip, kazanabilmek dileğiyle...